

Буває — тужу за тобою,
Як тужать квіти по весні,
Як тужать ті листки дрібні,
Коли осінньою порою
Летять у світ, бліді, сухі, —
Такою тихою тугою,
Буває, тужу за тобою.

То знову жаль ворушить мною,
Як гаєм бурі навесні.
Шаліє вітер, ллють рясні
Дощів потоки; в лютім бою
Падуть ялиці кремезні —
Такою лютою тугою,
Буває, плачу за тобою.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Весною»](#);